

РЕШЕНИЕ

№ 5609

гр. София, 19.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 67 състав, в публично заседание на 21.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Жанета Малинова

при участието на секретаря Детелина Начева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **5983** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 84, ал.2 от Закона за убежището и бежанците.

Образувано е по жалба на Н. К., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на А., с адрес [населено място], [улица], РПЦ на ДАБ при МС срещу Решение № УВР-26/11.06.2020г. на Интервюиращ орган Държавна агенция за бежанците(ДАБ) при МС, с което на основание чл. 70, ал.1, във чл.13, ал.1,т.1, т.2,т.4, т.12 и т.14 от ЗУБ е отхвърлена като неоснователна молбата на жалбоподателя за предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата се поддържа, че обжалваното решение е постановено при наличие на съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в противоречие с приложимия материален закон - отменителни основания по чл.146, т.3 и т.4 от АПК. Развиват се подробни съображения в тази насока. Навежда се доводи, че административният орган не е изследвал фактите относно личното положение на чужденеца, както и опасенията му от преследване и реалната ситуация в страната му на произход. Заявено е искане да се отмени обжалваното решение и преписката да се върне на административния орган, за ново произнасяне.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява. От приложената в цялост разписка се установява, че е напуснал РПЦ на 30.06.2020г. Поставено е обявление на таблото на АССГ за времето от 09.09.2020г. до 15.09.2020г. Представява се от адв. К. М.,

назначена за процесуален представител на жалбоподателя с определение № 5435/20.07. 2020г., на основание чл. 26, ал.2, вр. чл.21,т.3 от Закона за правната помощ.

Ответникът - Интервюиращ орган на Държавна агенция за бежанците, чрез процесуален представител оспорва жалбата и моли да се отхвърли като неоснователна.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура изразява мотивирано заключение за неоснователност на жалбата.

Доказателствата по делото са писмени. Прието е заверено копие на административната преписка.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност и във връзка с доводите на страните, приема за установено следното:

Жалбата е подадена в срок, от лице-адресат на оспореното решение и срещу индивидуален административен акт, подлежащ на съдебен контрол, с оглед на което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА, по следните съображения:

От приложената административната преписка се установява, че жалбоподателят е подал молба за международна закрила вх. № РД 09-ВР-254/08.06.2020г. на отдел „ПМЗ-Военна рампа“, РПЦ-С. към ДАБ. Самоличността му е установена въз основа на подписана от него декларация по чл. 30, ал.1,т.3 от ЗУБ, в която е декларира, че се казва Н. К., [дата на раждане] в [населено място], А., гражданин на А., етническа принадлежност-таджик, религия-мюсюлманин-сунит, семейно положение-женен; език, който владее – дари, пашу, урду. На същата дата е получил срещу подпис копие от Указания относно реда за подаване молба за международна закрила, за процедурата, която ще се следва, за правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България в превод на език пашу, ведно със Списък на организации, работещи с бежанци и чужденци, подали молба за статут с приемни в ДАБ при МС. На същата дата, на чужденеца е направена Е. дактилоскопна карта.

С покана УП-6221/08.06.2020г. жалбоподателят е поканен лично срещу подпис за провеждане на интервю на 15.06.2020г. от 9.00 часа, във връзка с подадената от него молба за международна закрила.

Със Заповед № РД 05-120/14.02.2018г. на председателя на ДАБ е определен П. С. за интервюиращ орган, който на 09.06.2020г. е провел интервю с жалбоподателя в присъствието на преводач, на език дари, обективизирано в Протокол рег. № УП-6221/09.06.2020г. Протоколът е подписан от чужденеца, от преводача и от дл. лице, провело интервюто. В заключителната част на интервюто е отразено, че е проведено на разбираем за чужденеца език дари, не са съществували комуникативни пречки и няма възражения от негова страна.

В интервюто чужденецът е заявил, че е напуснал А. преди 22-23 месеца, като целта му е била да стигне до Европа, да го признаят за бежанец и да остане там, без значение в коя конкретно държава-А., Франция, България или Германия. Посочва, че от А. е преминал легално в И., където е останал 15 дни, от там в Турция-20 месеца, през които е правил няколко опити да напусне, но са го връщали. Заявил е, че около месец преди провеждане на интервюто е пристигнал в България, като е преминал нелегално турско-българската граница, с помощта на двама трафиканти и с помощта на други двама трафиканти на българска територия с кола е пристигнал в С., където е бил настанен за два дни в апартамент, а след това с кола отново е откаран в гориста

местност, където е настанен в полуразрушена къща, след което е закаран с кола в подножието на една планина, в която се е укривал около четири денонощия и там е задържан от органите на МВР. Заявява, че целта му е била да премине в С..

Причината за напускането на А. чужденецът е обосновал със заплахи от преследване от непознати хора, които са отвлекли сина му и са му искали откуп от 50000 долара, но той е дал само 23 000 долара.

Твърди, че в А. се е занимавал със сарафска дейност и преди около 25 месеца е получавал две заплашителни писма (поставени пред магазинчето му) от нощни терористи на Ислямското емирство в А., които са му искали пари за терористична дейност в А., като са го заплашвали да плати определена сума пари (десет лака афгани) или в противен случай щели да убият него и семейството му. В интервюто чужденецът отрича лично спрямо него да е оказвано насилие, заявява, че не е арестуван, не е съден и осъждан в А., не членува в политическа партия или организация, не е имал проблеми с това, че е таджик и мюсюлманин-сунит.

С оспореното решение интервюиращият орган на ДАБ, на основание чл. 70, ал.1, във вр. с чл.13, ал.1, точки 1, 2, 4,12 и 14 от ЗУБ е отхвърлил като неоснователна молбата на жалбоподателя за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

За да постанови този резултат, органът е приел, че по отношение на жалбоподателя не са налице предпоставките на чл.8, ал.1 от ЗУБ, тъй като в проведеното интервю не е заявил основателни опасения от преследване по смисъла на чл.8, ал.1 от ЗУБ, основани на: раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, от което е изведен правен извод, че по отношение на жалбоподателя не е налице преследване по смисъла на чл. 8, ал.3 и ал.4 от ЗУБ.

В обжалваното решение е прието, че чужденецът не е бил изложен и за него не съществува бъдещ риск от посегателство по смисъла на чл. 9, ал.1, т.2 от ЗУБ. При извършената преценка, административният орган е съобразил, че при преминаване на нашата граница, жалбоподателят не се е явил незабавно пред компетентните органи да поиска закрила, а се е укривал в къща, в гориста местност и в подножието на една планина, където е задържан от органите на МВР и настанен в РПЦ, отдел "ПМЗ-Военна рампа", С., от което е изведен извод, че не е имало независещи от него причини да заяви своевременно желанието си да получи закрила и е налице основание по чл. 13, ал.1, т.12 от ЗУБ за отказ за признаване на статут. Прието е също така, че жалбоподателят не е имал намерение да търси закрила в нашата страна, разполагал е с достатъчно време да поиска закрила, но не е направил това, като е подал молбата за закрила единствено да осуети наложената му принудителна административна мярка, при което е налице основание по чл. 13, ал.1, т.14 от ЗУБ за отказ за предоставяне на статут. Административният орган е съобразил и актуалната обстановка в А. въз основа на справка вх. № МД-264/15.05.2020г. на дирекция "Международна дейност" на ДАБ при МС, като е приел, че не са налице и предпоставките по чл. 9, ал.1, т.3 от ЗУБ.

Доколкото в регистрационния лист жалбоподателят е посочил, че е женен, в обжалваното решение са обсъдени и предпоставките за предоставяне на статут по чл. 8, ал.9 и чл.9, ал.6 от ЗУБ, като е прието, че не са налице, както и че не са налице предпоставките по чл.9, ал.8 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут, тъй като в хода на производството чужденецът не се позовава на причини от хуманитарен характер. В тази насока в обжалваното решение са изложени подробни

съображения/мотиви.

От приложената Заповед № 25398/13.05.2020г., издадена от началник на ГПУ-К. се установява, че на 12.-05.2020г. в 16.30ч. на ГПУ-К. жалбоподателят е задържан, като на основание чл. 39а, ал.1, т.2 и чл.41, т.1 от Закона за чужденците в РБългария, му е наложена принудителна административна мярка ”Връщане”.

При така установената фактическа обстановка и при спазване разпоредбата на чл. 168, ал.1 от АПК за проверка на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 от АПК, настоящият състав извежда следните правни изводи:

Оспореното решение е издадено от интервюиращ орган на ДАБ, определен със Заповед № РД 05-120/14.02.2018г. на председателя на ДАБ, в срока по чл.70, ал.1 от ЗУБ (регистрирането на чужденца в ДАБ е извършено 08.06.2020г., а произнасянето на административният орган е от 16.06.2020г.), от което следва, че обжалваното решение е издадено от компетентен орган, в рамките на предметната му компетентност и при спазване на 10-дневния срок за произнасяне по чл.70, ал.1 от ЗУБ. Следователно не е налице отменителното основание по чл. 146, т.1 от АПК, за отмяна на обжалваното решение.

Оспореното решение съответства на изискването за форма на административния акт по чл. 59, ал.2 от АПК, вр. чл. 91 от АПК, като съдържа всички изискуеми от посочената разпоредба реквизити, включително правни и фактически основания за издаването му и не е налице отменителното основание по чл. 146, т.2 от АПК.

При издаване на оспореното решение не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила на АПК и специалния закон – ЗУБ, като наведените доводи в тази насока в жалбата са неоснователни. По делото е установено, че чужденецът е подал молба за закрила и е регистриран в ДАБ на 08.06.2020г., като е съставен регистрационен лист, дактилоскопна карта Е.. На 15.06,2020г. с него е проведено интервю, при което са спазени изискванията на чл.61, ал.2 от ЗУБ. На лицето е връчен екземпляр от Указания относно за правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България в превод на език пашу, с което е информиран за процедурата, която ще се прилага в последователните й фази; правата и задълженията му в хода на производството; последиците при неспазване на негови задължения и/или при отказ да сътрудничи на ДАБ; основанията за спирането и прекратяването й. Връчен му е списък с адресите на организации, които работят с бежанци и чужденци, подали молби за статут в ДАБ и Инструкция за задълженията на чужденците, настанени в центровете на ДАБ, на език, който владее и разбира. С оглед горното съдът приема, че е спазена процедурата по чл. 58, ал.8 от ЗУБ и не е нарушено правото му на защита.

Интервюиращият орган е провел интервюто с чужденца в съответствие с изискванията на чл. 63б от ЗУБ, при условия, които гарантират нужната поверителност, в присъствие на преводач на език дари, който лицето е декларирало, че разбира. Съдът приема, че не са допуснати нарушения по чл.35 и чл. 36 от АПК, тъй като в административното производство са събрани наличните по случая доказателства, изяснени са всички релевантни обстоятелства във връзка с индивидуалното положение на чужденца, както и актуалната обстановка в А., съдържаща се в справка № МД-264/15.05.2020г. Правилни и обосновани са изводите на административния орган, че не са налице предпоставките за приложение на тълкуванията дадени в тълкувателно решение на СЕС от 17.02.2009г. по дело № С-465/07г. и Тълкувателно решение на СЕС от 30.01.2014г. по дело № С-285/12г. по

тълкуването на чл.15,б”в” от Директива 2011/95/ЕС, приложими във връзка с преценката за приложение разпоредбата на чл. 9, ал.1,т.3 от ЗУБ

Съдът приема, че са спазени националните и съюзни стандарти за приемането на чужденеца като кандидат за международна закрила и процесуалните правила и гаранции, регламентирани в ЗУБ и не са налице отменителните основания по чл. 146, т.3 от АПК,

Обжалваното решение е издадено в съответствие с материалния закон и не е налице отменителното основание по чл. 146, т.4 от АПК.Съгласно чл.8, ал.1 от ЗУБ статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Понятието "преследване" по смисъла на чл. 8, ал. 4 от ЗУБ е дефинирано като нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост, а ал. 5 сочи, че действията на преследване могат да бъдат:1. физическо или психическо насилие, включително сексуално насилие; 2. правни, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни сами по себе си или се прилагат по дискриминационен начин; 3. наказателно преследване или наказания, които са непропорционални или дискриминационни; 4. отказ на съдебна защита, който се изразява в непропорционално или дискриминационно наказание;5.наказателно преследване или наказания за отказ да бъде отбита военна служба в случай на военни действия.

В случая, от проведеното интервю се установява, че лицето не е било обект на посочените действия, имащи характер на преследване, при което правните изводи на административния орган за липса на основание по чл. 8, ал.1 и ал.3 от ЗУБ за предоставяне статут на бежанец, на жалбоподателя, са правилни и законосъобразни. Правилно е прието, че не са установени и предпоставките на чл.8, ал.9 от ЗУБ, тъй като не е установено член на неговото семейство да има признат статут на бежанец в Република България.

Правилни и законосъобразни са изводите на административния орган, че не са налице предпоставките за хуманитарен статут по чл.9, ал.1,т.1, 2 и 3 от ЗУБ, тъй като в изложената от чужденеца бежанска история липсват твърдения и опасения за в бъдеще, за тежки посегателства, като изтезание или нечовешко или унизително отнасяне. Липсата на подобни твърдения от негова страна, не дава основание да се приеме, че е бил принуден да напусне страната си, поради реална опасност от смъртно наказание или екзекуция изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността, поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. От интервюто е видно, че жалбоподателят не е имал твърдения за подобни тежки посегателства, посочени по-горе, които да са основание за признаване на хуманитарен статут по чл. 9, ал.1,т.1,2 и 3 от ЗУБ.

Правилни, обосновани и законосъобразни са изводите на административния орган, че молбата на чужденеца е явно неоснователна по смисъла на чл.13, ал.1,т.т. 1,2, 4, 12 и 14 от ЗУБ, тъй като чужденецът не е посочил никакви причини за основателни опасения от преследване; молбата е явно неправдоподобна, тъй като

твърдените от него факти са непоследователни, противоречиви или напълно невероятни. Чужденецът е влязъл в страната не по законоустановения ред и не заявил незабавно пред компетентен орган желанието си да получи закрила, а се е укривал няколко денонощия, от което в оспореното решение е направен правилен и обоснован правен извод, че не са налице независещи от него причини, които да са му попречили да заяви веднага искане за закрила, влизайки в страната ни. Обосновани са изводите в оспореното решение, че подадената от лицето молба за закрила е единствено с цел да осуети изпълнението на наложената му принудителна административна мярка "Връщане", наложена му със заповед №. 25398/13.05.2020г., издадена от началник на ГПУ-К.. В хода на съдебното производство не са събрани нови доказателства, които да водят до други изводи, различни от изведените в оспореното решение. Обратното, установява се, че чужденецът в нарушение на правилата, с които е запознат самоволно е напуснал РПЦ, където е бил настанен.

По изложените съображения, настоящият състав приема, че жалбата е неоснователна, а оспореното решение законосъобразно, постановено в съответствие с чл. 146, т.1-5 от АПК, във вр. чл. 91 от ЗУБ.

Водим от горното и на основание чл. 85, ал.1 и 3 от ЗУБ, Административен съд София-град, Първо отделение, 67-ми състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. К., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на А., с адрес [населено място], ул.Проф.И. Г.“ № 29, РПЦ на ДАБ при МС срещу **Решение № УВР-26/11.06.2020г.** на Интервюиращ орган Държавна агенция за бежанците при МС, с което на основание чл. 70, ал.1, във чл.13, ал.1,т.1, т.2,т.4, т.12 и т.14 от ЗУБ е отхвърлена като неоснователна молбата му за предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут.

Препис от решението да се връчи на жалбоподателя и на ответника.

Решението е окончателно(чл.85, ал.4 от ЗУБ).

СЪДИЯ: